

تجزیه ژنتیکی تحمل به خشکی در پنبه‌های الیاف متوسط

با استفاده از تلاقی‌های دای آلل

مجید طاهریان^۱، محمدرضا رضوانی مقدم^۲، علی معصومی^۳

۱ و ۲- به ترتیب کارشناس و استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

۳- دانشجوی دکترای زراعت (فیزیولوژی) دانشگاه فردوسی مشهد

* نویسنده مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: majd2005@yahoo.com

(تاریخ دریافت: ۸۸/۵/۱۰ - تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۲/۸)

چکیده

تعداد ۴ رقم پنبه به صورت یک طرح دای آلل یک طرفه با یکدیگر تلاقی داده شده و والدین و نتایج F1 آنها در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار در دو آزمایش جداگانه (شرایط آبیاری بدون تنش و شرایط تنش خشکی) کشت گردیدند. تجزیه دای آلل برای صفات عملکرد وش، وزن وش قوزه، تعداد قوزه در بوته، درصد زودرسی و ارتفاع بوته بر مبنای روش ۲ گریفینگ (مدل ۲) انجام شد. در محیط بدون تنش واریانس ژنوتیپ‌ها برای ارتفاع بوته در سطح احتمال یک درصد و برای وزن وش قوزه در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار بود. در حالی که در محیط تنش واریانس ژنوتیپ‌ها برای صفت عملکرد وش و ارتفاع بوته در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار بود. اثرات ترکیب پذیری عمومی برای صفت وزن قوزه و ارتفاع بوته در محیط بدون تنش به ترتیب در سطح احتمال یک و ۵ درصد معنی‌دار شدند. همچنین این اثرات برای صفات عملکرد وش و ارتفاع بوته در محیط تنش به ترتیب در سطح احتمال ۵ و یک درصد معنی‌دار بودند. تجزیه دای آلل حاکی از وجود اثرات افزایشی ژن‌ها در کنترل صفات فوق بود. تجزیه دای آلل مرکب نشان داد که در کنترل ژنتیکی دو صفت عملکرد وش و ارتفاع بوته، واریانس ژنتیکی افزایشی اهمیت زیادی داشت. در شرایط تنش خشکی، وراثت پذیری خصوصی عملکرد وش بالا و در مورد ارتفاع بوته، در حدود متوسط بود.

مقدمه

تنش خشکی یکی از مهمترین و رایج‌ترین تنش‌های محیطی است که تولیدات کشاورزی را با محدودیت روبرو ساخته و بازده تولید در مناطق نیمه خشک و دیم را کاهش می‌دهد. متوسط کاهش عملکرد سالیانه محصولات کشاورزی به واسطه خشکی در جهان حدود ۱۷ درصد بوده که تا بیش از ۷۰ درصد در هر سال می‌تواند افزایش یابد. ایران با ۲۴۰ میلی متر متوسط بارندگی سالیانه در مقابل ۸۰۰ میلی‌متر متوسط بارندگی جهانی، کشوری خشک و نیمه خشک محسوب می‌گردد (حیدری شریف آباد، ۲۰۰۸). در چنین شرایطی زراعت‌ها در معرض تنش کم آبی قرار می‌گیرند.

واژه‌های کلیدی

پنبه،
تجزیه دای آلل،
ترکیب پذیری عمومی و
خصوصی،
تنش خشکی

خشکی (۱-، ۴- و ۸- بار) اختلاف معنی‌داری را از خود نشان دادند. ژنوتیپ‌های حساس و متحمل نیز از نظر ارتفاع بوته با یکدیگر تفاوتی در سطح احتمال ۵ درصد داشتند. چو و همکاران (۱۹۹۵) عملکرد پنبه را با سه دور آبیاری ۵، ۱۰ و ۱۵ روزه با مقادیر آب مساوی مورد مقایسه قرار دادند. نتایج نشان داد که عملکرد در دوره ۵ روزه نسبت به ۱۵ روزه به میزان ۷/۵ درصد بیشتر بود. باکتر و همکاران (۱۹۸۸) دریافتند که عملکرد پنبه با دو برابر شدن فاصله آبیاری کاهش یافت به طوری که در دور آبیاری ۷ روزه نسبت به ۱۴ روزه عملکرد، ۱۲ درصد بیشتر بود. جمال و همکاران (۲۰۰۹) هر دو اثر افزایشی و غیر افزایشی را در کنترل صفات عملکرد وش و وزن قوزه در هر دو شرایط تنش خشکی و بدون تنش مؤثر دانستند به طوری که در شرایط بدون تنش اثرات افزایشی اهمیت بیشتری داشتند در حالی که در شرایط تنش اثرات غیر افزایشی ژن‌ها مهم‌تر بودند. طاهریان و همکاران (۱۳۸۵) با استفاده از یک آزمایش دای آلل ۴×۴ یک طرفه تحت شرایط تنش شوری، هر دو اثر GCA و SCA را برای عملکرد وش پنبه و وزن وش قوزه معنی‌دار اعلام کردند. تهسین و همکاران (۲۰۰۵) در پاکستان اثرات SCA معنی‌داری را برای تحمل به گرما در پنبه گزارش کردند. آنها اثرات ترکیب پذیری عمومی را برای این صفت غیر معنی‌دار اعلام کردند. لوکانگ و همکاران (۲۰۰۸) با استفاده از یک آزمایش دای آلل یک طرفه ۷×۷ در تانزانیا، اثرات ژنتیکی افزایشی را برای صفات عملکرد وش و اجزای آن گزارش کردند. پل و همکاران (۲۰۰۸) با استفاده از یک آزمایش دای آلل ۷×۷ هر دو عمل افزایشی و غیر افزایشی را برای صفات عملکرد وش پنبه و اجزای آن گزارش نمودند. اکرام و همکاران (۱۹۹۳) و بسل و همکاران (۲۰۰۳) گزارش کردند GCA و SCA معنی‌داری برای وزن قوزه در تلاقی‌هایشان وجود داشت. مرتضی و همکاران (۲۰۰۲) برای عملکرد وش هر دو جز افزایشی و غیر افزایشی را مؤثر دانستند. همچنین آنها برای عملکرد وش میزان توارث پذیری خصوصی را کم تا متوسط برآورد نمودند. مایرز و بوردلان (۱۹۹۵) توارث پذیری خصوصی وزن قوزه و عملکرد وش را به ترتیب ۲۲ درصد و ۹ درصد برآورد نمودند. همچنین افه و ژنسر (۱۹۹۸)

در آزمایشات مربوط به تنش خشکی، تنش آبی معمولاً از دو طریق به گیاه اعمال می‌شود. یکی از طریق افزایش فاصله آبیاری و دیگری از طریق کاهش مقدار آب آبیاری. آزمایش‌های تحمل به خشکی و گزینش ژنوتیپ‌های متحمل باید بر اساس شرایط موجود هر منطقه انجام شود. ابتدا باید نوع تنش و مدت زمان مربوط به آن را شناسایی و با توجه به نوع گیاه مورد بررسی، آزمایش‌ها را مطابق با آن طراحی کرد. در کشور ما هدف اصلاح برای تحمل به خشکی برای پنبه که نیاز رطوبتی آن از طریق آب آبیاری تامین می‌گردد، دستیابی به ارقامی است که دوره‌های آبیاری بلند مدت یا قطع آبیاری برای دو تا سه دور در مراحل حساس رشد را بتوانند تحمل کنند. به این طریق می‌توان از طریق جلوگیری از کاهش شدید عملکرد در واحد سطح یا افزایش سطح زیر کشت در مناطقی که دارای کمبود نسبی آب هستند، میزان تولید را افزایش داد.

تنش آبی باعث کاهش سرعت رشد ارتفاع پنبه می‌گردد و لذا سبب کاهش عملکرد الیاف می‌شود. به گزارش بایلوریا (۱۹۸۳)، افزایش کمبود آب در طی رشد تا اواسط دوره گلدهی در مزرعه باعث رشد آهسته‌تر، کوچکتر شدن گیاه، گره‌های کمتر و شاخه‌های میوه ده کمتر در دو وارسته پنبه آپلند شد. تنش آبی نه تنها میزان رشد قسمت هوایی گیاه، ارتفاع گیاه و عملکرد را کاهش می‌دهد، بلکه رشد ریشه را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد (بیس و همکاران، ۱۹۹۹). پتینگریو (۲۰۰۴)، گزارش نمود که تحت تنش آبی، کاهش عملکرد وش در مرحله اول ناشی از کاهش در تعداد قوزه‌ها بود. عالی‌شاه و احمدی (۲۰۰۹) گزارش کردند که تنش خشکی عملکرد وش، تعداد قوزه و وزن قوزه را کاهش داد و باعث القای زودرسی گردید. آنها همچنین بیان کردند که کاهش عملکرد وش در شرایط تنش خشکی از طریق کاهش تعداد قوزه رخ داده است. بسل و آیدین (۲۰۰۶) بیان نمودند که اگر مورفولوژی گیاه بتواند با خصوصیات فیزیولوژیکی گیاه برای تحمل به تنش خشکی از طریق تلاقی دادن یا روش‌های انتقال ژن ترکیب شود، سازگاری خوبی برای محیط‌های خشک و دیم ایجاد می‌گردد. عدالتی فرد و همکاران (۱۳۸۵) گزارش کردند که ارتفاع بوته در مرحله غنچه دهی در پنبه تحت سطوح مختلف تنش

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال ۱۳۸۴ در قالب دو آزمایش جداگانه در شرایط بدون تنش و تنش خشکی در ایستگاه تحقیقات پنبه کاشمر انجام گرفت. مشخصات خاک محل آزمایش در جدول ۱ نشان داده شده است. همچنین وضعیت آب و هوایی محل آزمایش در سال ۱۳۸۴ در جدول ۲ بیان شده است. تعداد شش هیبرید F_1 حاصل از تلاقی دای آلل یک طرفه چهار رقم پنبه به نام‌های ورامین، Zeta2، 43259، Tabladila در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار مورد بررسی قرار گرفتند. تیمارها شامل نتاج F_1 و والدین بودند.

برای صفات وزن وش قوزه و عملکرد وش، فوق غالبیت را گزارش نموده‌اند.

تاکید این مطلب ضروری است که اثرات افزایشی و غالبیت ژن‌ها در کنترل ژنتیکی صفات با توجه به نوع مواد آزمایش، طرح تلاقی مورد استفاده و محیط آزمایش، متغیر می‌باشد. بنابراین اطلاع دقیق از ساختار ژنتیکی صفات مرتبط با عملکرد و قابلیت توارث آنها در هر شرایط آزمایش، موفقیت پروژه‌های به‌نژادی برای مقاومت به خشکی را به همراه دارد.

هدف از اجرای این پژوهش، بررسی ترکیب پذیری عمومی و خصوصی والدین پنبه، برآورد نحوه توارث برخی خصوصیات مهم پنبه و شناسایی روش‌های اصلاحی مناسب برای بهبود صفات مرتبط با تحمل به خشکی پنبه بوده است.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

محل آزمایش	بافت خاک	درصد رس	درصد سیلت	درصد شن	پتاسیم قابل جذب (ppm)	درصد ازت	فسفر قابل جذب (ppm)	pH	EC(ms/cm)
ایستگاه کاشمر	لوم	۱۶	۴۶	۳۸	۲۲۶	۵۰	۱۱/۶	۸/۲	۱/۴۶

جدول ۲- آمار متوسط بارندگی و دمای ماهانه در ایستگاه تحقیقات کشاورزی کاشمر

ماه	JAN	FEB	MAR	APR	MAY	JUNE	JULY	AUG	SEP	OCT	NOV	DEC
متوسط بارندگی	۴۳/۵	۲۸/۸	۲۳/۶	۴۶	۱۱	۰	۰	۰	۰	۰	۶/۲	۱۳/۶
متوسط دمای ماهانه	۵/۹	۷/۷	۱۱/۳	۱۸/۶	۲۱/۳	۲۸	۳۲	۲۸/۹	۲۴/۴	۲۰/۷	۱۰/۳	۵/۱
متوسط حداقل دمای ماهانه	۱/۹	۳/۲	۶/۴	۱۳/۱	۱۴/۷	۲۰/۴	۲۴	۲۱	۱۷/۱	۱۳/۹	۵/۱	۰/۸
متوسط حداکثر دمای ماهانه	۱۰/۷	۱۲/۶	۱۶/۳	۲۴	۲۷	۳۴/۴	۳۸/۹	۳۵/۷	۳۱	۲۷/۶	۱۶/۵	۱۰

صفات نیز به ترتیب از فرمول‌های زیر بدست آمدند (گریفینگ، ۱۹۵۶):

$$h^2_B = (\sigma^2_A + \sigma^2_D) / (\sigma^2_A + \sigma^2_D + M_e)$$

$$h^2_n = \sigma^2_A / (\sigma^2_A + \sigma^2_D + M_e)$$

که M_e میانگین مربعات اشتباه آزمایشی تقسیم بر تعداد تکرار است.

همچنین جهت محاسبه عمل ژن از نسبت واریانس GCA به SCA (فاکتور F') استفاده شد. در تجزیه دی آل مرکب، محیط ثابت فرض شد و F' از رابطه زیر بدست آمد (گراویوس، ۱۹۹۴):

$$F' = 2MS_{gca} / (2MS_{gca} + MS_{sca})$$

میانگین درجه غالبیت صفات نیز از رابطه زیر محاسبه شد:

$$\hat{a} = (2\sigma^2_D / \sigma^2_A)^{0.5}$$

برای انجام تجزیه آماری و ژنتیکی بر اساس مدل فوق از نرم‌افزار کامپیوتری Diallel-SAS نوشته ژانگ و کانگ (۱۹۹۷) استفاده شد.

نتایج و بحث

همان طور که جدول تجزیه واریانس نشان می‌دهد (جدول ۳)، واریانس ژنوتیپ‌ها در محیط بدون تنش برای صفت ارتفاع بوته در سطح احتمال یک درصد و برای وزن وش قوزه در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار شد. در محیط تنش، واریانس ژنوتیپ‌ها برای صفات عملکرد وش و ارتفاع بوته، در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار بود. بنابراین بین ژنوتیپ‌ها در صفات فوق از نظر ژنتیکی اختلاف زیادی وجود داشت و امکان بررسی کامل تر و شناسایی جزئیات این تفاوت‌های ژنتیکی وجود داشت. در شرایط وجود تنش، رقم 43259 دارای بیشترین عملکرد در بین والدین بود به طوری که نسبت به ارقام zeta2 و Tabladila که با رقم مذکور در یک کلاس آماری قرار داشتند، به ترتیب ۱۹ و ۳۱ درصد افزایش عملکرد نشان داد. این رقم در شرایط مساعد نیز برتری خود را از لحاظ عملکرد وش نشان داد به طوری که ۱۴ درصد افزایش عملکرد نسبت به ارقام zeta2 و ورامین نشان داد ولی از نظر آماری این اختلاف غیر معنی‌دار بود. در بین دو رگ-ها، دورگ‌های 43259 × varamin و Tabladila × Zeta2 به ترتیب از عملکرد بالایی در شرایط تنش خشکی و شرایط عادی برخوردار بودند (جدول ۴).

هر ژنوتیپ در هر کرت در ۳ خط ۶ متری کشت گردید. فاصله بین خطوط کاشت ۷۰ سانتی‌متر و فاصله بین بوته‌ها روی خطوط ۲۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. پس از آماده‌سازی زمین در اوایل فروردین ماه، بر اساس مشخصات شیمیایی خاک و حاصلخیزی آن ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفات آمونیوم و نیز یک چهارم از کود اوره (به میزان ۵۰ کیلوگرم اوره) به خاک اضافه شد. پس از دیسک و تسطیح، فاروهای به فاصله ۷۰ سانتی‌متر در زمین ایجاد شد. بذور قبل از کاشت حدود ۱۲ ساعت در محلول لاروین (۰/۷ درصد) جهت مبارزه با تریپس خیسانده شدند.

علف‌های هرز طی چند نوبت با دست و چین شدند. باقیمانده کود اوره به صورت سرک طی دو مرحله (پس از تنک کردن و شروع گلدهی) در هر مرحله به میزان ۷۵ کیلوگرم به خاک اضافه شد. از دادن کود پتاسیم در این آزمایش خودداری شد تا واکنش ژنوتیپ‌ها به تنش خشکی مورد بررسی دقیق‌تر قرار گیرد. آبیاری به صورت نشتی انجام شد. برای آزمایش در شرایط بدون تنش، آبیاری‌ها به صورت معمول (دور آبیاری ۷ روزه) و بر اساس نیاز گیاه انجام شد. در آزمایش تنش خشکی، مدت زمان بین دو آبیاری (دور آبیاری) دو برابر شرایط آزمایش شاهد در نظر گرفته شد. اعمال تنش بعد از مرحله ۸ برگی گیاه صورت پذیرفت. برای تعیین وزن متوسط قوزه، تعداد ۲۰ قوزه از هر کرت به طور تصادفی برداشت و متوسط وزن آن محاسبه شد. صفات ارتفاع بوته و تعداد قوزه در هر بوته با استفاده از ۶ بوته تصادفی از هر کرت تعیین و میانگین آنها به عنوان صفت مورد نظر یادداشت گردید. محاسبه درصد زودرسی به صورت زیر انجام گرفت:

$100 \times \text{کل عملکرد وش} / \text{عملکرد وش چین اول} = \text{درصد زودرسی}$
تجزیه دای آل بر اساس روش ۲ مدل دو گریفینگ (۱۹۵۶) صورت پذیرفت. مقادیر واریانس‌های افزایشی و غالبیت با استفاده از روابط زیر محاسبه شدند (گریفینگ، ۱۹۵۶؛ بیکر، ۱۹۷۸).

$$\sigma^2_A = [4(1+F)] \sigma^2_{gca}$$

$$\sigma^2_D = [4(1+F)^2] \sigma^2_{sca}$$

که در آن σ^2_{gca} و σ^2_{sca} به ترتیب واریانس قابلیت ترکیب پذیری عمومی و خصوصی و F ضریب خویش آمیزی است. در مطالعه حاضر به دلیل عدم خویشاوندی والدین با یکدیگر مقدار F معادل صفر در نظر گرفته شد. مقادیر وراثت پذیری عمومی و خصوصی

جدول ۳- میانگین مربعات عملکرد وش و اجزای عملکرد پنبه در شرایط عادی و تنش خشکی

عملکرد وش (gr/plot)	وزن قوزه (gr)		ارتفاع بوته (cm)		تعداد قوزه		زودرسی (%)		منابع تغییرات	
	تنش عادی	تنش خشکی	تنش عادی	تنش خشکی	تنش عادی	تنش خشکی	تنش عادی	تنش خشکی		
۱۳۴۹۴۷۰	۳۱۳۵۱۱	۲۴/۴۹	۱۱۴/۵۱	۲۹۶/۳۹	۱۲۷/۱۱	۲۲/۱۴	۳۲/۴۶	۱۲۱/۹۳	۱۴/۴	۲
۹۰۰۸۸۰ *	۸۶۳۷۵۱ ^{ns}	۱۳۶/۲۹ ^{ns}	۳۰۱/۱۱ *	۷۱/۳۶ *	۲۰۷/۹۳ **	۷/۸۶ ^{ns}	۱۲/۷۱ ^{ns}	۲۱/۱۲ ^{ns}	۲۲/۲ ^{ns}	۹
۳۹۹۴۱۷	۵۱۳۴۵۹	۲۴۳/۷۶	۱۲۷/۶۸	۲۰/۳۲	۳۶/۲۵	۸/۱۳	۱۷/۰۵	۱۶/۲۵	۳۵/۱	۱۸
۱۷/۷	۱۶/۷۵	۱۲/۴۹	۸/۶۱	۶/۴۸	۶/۵۳	۱۹/۲	۲۲/۳۳	۴/۳۶	۷/۳۸	%CV

ns, ** و * به ترتیب عدم اختلاف معنی دار و اختلاف معنی دار در سطح احتمال یک و پنج درصد

جدول ۴- مقایسه میانگین صفات مختلف در ارقام والدینی پنبه و نتاج F1 حاصل از تلاقی دی آل ۴×۴ تحت شرایط عادی و تنش شوری

ژنوتیپ	عملکرد وش (gr/plot)		وزن قوزه (gr)		ارتفاع بوته (cm)	
	شریط عادی	تنش خشکی	شریط عادی	تنش خشکی	شریط عادی	تنش خشکی
	Varamin	۴۴۲۹ ^{ab}	۲۷۰۰ ^b	۶/۵۱ ^b	۹۹ ^{ab}	۷۵/۳ ^{ab*}
Tabladila	۳۴۳۷ ^b	۳۳۷۲ ^{ab}	۶ ^b	۸۵/۷ ^{cd}	۶۸/۷ ^{abc}	
43259	۵۰۷۱ ^a	۴۴۳۹ ^a	۵/۹ ^b	۸۱/۷ ^{cd}	۶۵ ^c	
Zeta2	۴۴۶۹ ^{ab}	۳۷۱۴ ^{ab}	۶/۹ ^{ab}	۱۰۴/۷ ^a	۷۶/۷ ^a	
Varamin× Tabladila	۳۷۷۷ ^{ab}	۳۲۸۰ ^{ab}	۶/۶۷ ^{ab}	۹۳ ^{bc}	۶۷/۷ ^{bc}	
Varamin× 43259	۴۶۵۴ ^{ab}	۴۳۶۸ ^a	۶/۵۲ ^b	۸۶/۷ ^{cd}	۶۸/۳ ^{abc}	
Varamin× Zeta2	۳۵۹۸ ^b	۳۰۹۴ ^b	۷/۶ ^a	۱۰۰ ^{ab}	۷۴/۳ ^{ab}	
Tabladila× 43259	۴۳۸۲ ^{ab}	۳۵۶۲ ^{ab}	۶/۰۸ ^b	۸۱ ^d	۶۴/۳ ^c	
Tabladila× Zeta2	۴۸۳۹ ^{ab}	۳۲۴۵ ^{ab}	۶/۵۵ ^{ab}	۹۸/۷ ^{ab}	۶۳/۷ ^c	
43259× Zeta2	۴۱۱۷ ^{ab}	۳۸۵۲ ^{ab}	۶/۷۵ ^{ab}	۹۲/۳۳ ^{cd}	۶۵ ^c	

* اختلاف اعداد هر ستون که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند از نظر آماری در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار نمی‌باشند.

واریانس W_r+V_r فقط برای صفت ارتفاع بوته در محیط بدون تنش در سطح ۵ درصد معنی دار شد و برای سایر صفات غیر معنی دار بود. اختلاف W_r+V_r بین والدین نشان می‌دهد که در کنترل این صفت تا حدودی اثرات غالبیت وجود دارد (جدول ۶). جمال و همکاران (۲۰۰۹) پارامترهای W_r+V_r و W_r-V_r را برای عملکرد وش پنبه در هر دو شرایط تنش خشکی و بدون تنش و

تجزیه واریانس W_r-V_r به روش جینکز و هایمن (۱۹۵۳) اختلاف معنی داری در سطح ۵ درصد بین ارقام والدینی برای صفت وزن وش قوزه در محیط بدون تنش نشان داد. اختلاف W_r-V_r در بین والدین بیانگر وجود اثر متقابل غیر آلی (اپیستازی) می‌باشد. این پارامتر برای سایر صفات معنی دار نبود که بیانگر عدم وجود اثر اپیستازی در این صفات می‌باشد (جدول ۵). همچنین تجزیه

برای صفت وزن قوزه فقط در محیط تنش معنی‌دار گزارش نمودند.

تجزیه رگرسیون V_T (واریانس نتاج والد) و W_T (کو واریانس نتاج والد با والد غیر مشترک) برای کلیه صفات نشان داد که شیب خط رگرسیون اختلاف معنی‌داری با یک نداشت (جدول ۷)، که بیانگر عدم وجود اثر متقابل غیر آلی (اپیستازی) می‌باشد. بنابراین

نتایج به دست آمده از آزمون انحراف ضریب رگرسیون از یک و تجزیه واریانس W_T-V_T از نظر عدم وجود اپیستازی به جز برای صفت وزن وش قوزه در شرایط بدون تنش، برای سایر صفات با یکدیگر توافق داشتند. بنا به نظر متر و جینکز (۱۹۸۲) علت این عدم تطابق در مورد صفت وزن وش قوزه می‌تواند اشکال در مدل مورد استفاده باشد.

جدول ۵- تجزیه واریانس W_T-V_T صفات در شرایط عادی و تنش خشکی

تنش خشکی		شرایط عادی		درجه آزادی	منابع تغییرات
عملکرد وش (gr/plot)	ارتفاع بوته (cm)	وزن وش قوزه (gr)	ارتفاع بوته (cm)		
۱۶۱۸۴۱۴۶۶۸۸۴	۱۵۲	۱۸۲۹۸	۴۵۲۷۸	۲	تکرار
۱۳۱۷۱۸۱۸۹۲۴۶ ^{ns}	۳۲ ^{ns}	۴۰۴۳۲*	۳۸۶۹ ^{ns}	۳	والدین
۲۱۶۰۲۷۱۹۸۷۵۸	۳۷۶	۶۹۱۲	۴۹۸۵	۶	خطا

ns و (*) به ترتیب عدم اختلاف معنی‌دار و اختلاف معنی‌دار در سطح پنج درصد

جدول ۶- تجزیه واریانس W_T+V_T صفات در شرایط عادی و تنش خشکی

تنش خشکی		شرایط عادی		درجه آزادی	منابع تغییرات
عملکرد وش (gr/plot)	ارتفاع بوته (cm)	وزن وش قوزه (gr)	ارتفاع بوته (cm)		
۶۴۶۸۱۳۱۶۱۴۵	۲۷۲۸	۱۴۹۱۸۶	۹۳۹۹۴	۲	تکرار
۸۵۵۳۴۵۶۷۶۰۷۹ ^{ns}	۲۹۳۹ ^{ns}	۵۳۰۱۶ ^{ns}	۲۳۷۸۳*	۳	والدین
۳۷۷۸۵۱۰۷۲۸۰۷	۱۳۵۱	۴۳۴۸۵	۳۷۷۳	۶	خطا

ns و (*) به ترتیب عدم اختلاف معنی‌دار و اختلاف معنی‌دار در سطح پنج درصد

جدول ۷- عرض از مبدا و ضریب رگرسیون بین V_T (واریانس نتاج والد) و W_T (کوواریانس نتاج هر والد با والدین غیر مشترک) برای صفات بر اساس روش هایمن در شرایط عادی و تنش خشکی

عوامل	تنش خشکی		شرایط عادی	
	عملکرد وش (gr/plot)	ارتفاع بوته (cm)	وزن وش قوزه (gr)	ارتفاع بوته (cm)
a	۳۹۸۸۷*	-۲/۲۹ ^{ns}	-۱۹/۲۲*	۲۷/۵۶*
b-1	۰/۱۸۸ ^{ns}	۰/۲۵۲ ^{ns}	۰/۵۱ ^{ns}	۰/۰۵ ^{ns}

ns و (*) به ترتیب عدم اختلاف معنی‌دار و اختلاف معنی‌دار در سطح پنج درصد

جدول ۸- تجزیه واریانس ترکیب پذیری صفات بر اساس روش ۲ گریفینگ (مدل III) در شرایط عادی و تنش خشکی

تنش خشکی		شرایط عادی		درجه آزادی	منابع تغییرات
عملکرد وش (gr/plot)	ارتفاع بوته (cm)	وزن وش قوزه (gr)	ارتفاع بوته (cm)		
۶۶۰۷۳۸/۳۳	۴۵/۸۲	۱۴۸/۳۵	۱۹۹/۱۷	۳	ترکیب پذیری عمومی (GCA)
۱۲۰۰۷۱/۱۴ ^{ns}	۱۲/۷۷ ^{ns}	۷۶/۳۸ ^{ns}	۴/۳۸ ^{ns}	۶	ترکیب پذیری خصوصی (SCA)
۱۳۳۱۳۹/۱۲	۶/۷۷	۴۲/۵۶	۱۲/۰۸	۱۸	خطا
۵/۵۱	۳/۵۹	۲/۳۵	۴۷/۴۵	-	$F' = MS_{gca} / MS_{sca}$

ns و (*) به ترتیب عدم اختلاف معنی‌دار و اختلاف معنی‌دار در سطح پنج درصد

که نشان دهنده اهمیت واریانس افزایشی در کنترل این صفات می‌باشد ولی این نسبت برای صفات ارتفاع بوته در شرایط خشکی و وزن وش قوزه در شرایط بدون تنش معنی‌دار نگردید که بیانگر این موضوع است که هر دو اثر افزایشی و غیر افزایشی در کنترل آنها دخیل می‌باشد.

نتایج حاصل از تجزیه واریانس مرکب صفات نشان داد که بین ژنوتیپ‌ها برای صفات ارتفاع بوته و عملکرد وش اختلاف معنی‌داری وجود داشت (به ترتیب در سطح احتمال یک و ۵ درصد). اثر محیط برای صفات عملکرد وش، ارتفاع بوته و زودرسی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود که نشان دهنده تفاوت بین دو محیط مورد استفاده است. اثر متقابل ژنوتیپ و محیط فقط برای ارتفاع بوته در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار بود و نشان می‌دهد که اختلاف بین ژنوتیپ‌ها در حالت وجود تنش و عدم وجود تنش متفاوت است. اثر متقابل ژنوتیپ و محیط برای بقیه صفات معنی‌دار نبود که نشان دهنده واکنش یکسان ژنوتیپ‌ها به محیط‌های مختلف عادی و تنش است (جدول ۹). واریانس ترکیب پذیری عمومی برای هر دو صفت عملکرد وش و ارتفاع بوته در تجزیه مرکب در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. واریانس ترکیب پذیری خصوصی برای هیچ یک از دو صفت فوق در تجزیه مرکب معنی‌دار نشد (جدول ۱۰). این امر حاکی از این است که در کنترل صفات عملکرد وش و ارتفاع بوته اثرات افزایشی ژن نقش مهمی دارند. بهاسکاران و راویکساوان (۲۰۰۸) گزارش کردند که برای صفات وزن قوزه و عملکرد وش پنبه

مقدار تخمینی عرض از مبدا رگرسیون، برای صفت ارتفاع بوته در شرایط تنش اختلاف معنی‌داری با صفر نداشت و لذا خط رگرسیون از مبدا مختصات می‌گذرد که بیانگر وجود اثر غالبیت کامل می‌باشد. برآورد مقدار عرض از مبدا رگرسیون، برای صفات عملکرد وش در شرایط تنش و ارتفاع بوته در شرایط بدون تنش اختلاف معنی‌داری با یک داشت و لذا خط رگرسیون از مبدا مختصات نمی‌گذرد و محور عمودی را در بالای محور مختصات قطع می‌کند که بیانگر وجود غالبیت ناقص است. همچنین برآورد عرض از مبدا برای صفت وزن قوزه در شرایط بدون تنش اختلاف معنی‌داری با یک نشان داد که بیانگر وجود اثرات فوق غالبیت ژن می‌باشد. جمال و همکاران (۲۰۰۹) نیز برای صفات وزن قوزه در محیط بدون تنش و عملکرد وش در محیط تنش نتایج مشابهی را گزارش نمودند.

اثر ترکیب پذیری عمومی، برای صفات ارتفاع بوته و وزن وش قوزه در محیط بدون تنش به ترتیب در سطوح احتمال یک و ۵ درصد معنی‌دار شد. همچنین اثر ترکیب پذیری عمومی برای صفات عملکرد وش و ارتفاع بوته در محیط تنش به ترتیب در سطوح ۵ و یک درصد معنی‌دار شد. اثر ترکیب پذیری خصوصی برای هیچ یک از صفات فوق معنی‌دار نبود (جدول ۸). این موضوع حاکی از آن است که در کنترل صفات فوق عمدتاً اثرات افزایشی شرکت دارند. ولی با توجه به نسبت واریانس GCA به SCA چنین بر می‌آید که این نسبت برای صفات عملکرد وش در شرایط تنش و ارتفاع بوته در شرایط بدون تنش معنی‌دار می‌باشد

صفات ارتفاع بوته در محیط بدون تنش و عملکرد وش در محیط تنش حاکی از وجود اثرات افزایشی ژن‌ها در کنترل آنها بود که با نتایج برآورد عرض از مبدا رگرسیون W_r و V_r که بیانگر وجود غالبیت نسبی بود تطابق دارد. همچنین محاسبه میانگین درجه غالبیت صفت ارتفاع بوته در محیط تنش و وزن قوزه در محیط بدون تنش بیانگر وجود فوق غالبیت ژن‌ها در کنترل این صفات بود. اما با توجه به معنی‌دار بودن اثرات افزایشی ژن‌ها (ترکیب پذیری عمومی GCA) و عدم غیر معنی‌دار بودن اثرات غیرافزایشی و غالبیت (ترکیب پذیری خصوصی SCA) در کنترل صفات، عمل فوق غالبیت در دو صفت اخیر می‌تواند از نوع کاذب باشد که ناشی از تجمع اثرات غالبیت ناقص یا کامل ژن‌های کنترل کننده این صفات و یا ناشی از پیوستگی ژن و یا به علت عدم توزیع تصادفی ژن‌ها در والدین می‌باشد. مول و استوبر (۱۹۷۴) با مقایسه نتایج بسیاری از مطالعات، نتیجه گرفتند که اثر فوق غالبیت ژن در توارث عملکرد و اجزای آن در گیاهان مهم زراعی نقش نداشته و اکثر نتایج گزارش شده برای غالبیت و فوق غالبیت احتمالاً از نوع کاذب^۱ هستند. جمال و همکاران (۲۰۰۸) درجه متوسط غالبیت برای صفات عملکرد وش در محیط تنش خشکی و وزن قوزه در محیط بدون تنش را به ترتیب ۲/۴۲ و ۱/۵۵ برآورد نمودند که نشان دهنده فوق غالبیت بود. در حالی که احمد (۲۰۰۷) برای عملکرد وش در محیط تنش اثرات افزایشی ژن را گزارش نموده است.

واریانس GCA نسبت به واریانس SCA از اهمیت بیشتری برخوردار بود. لیدی (۲۰۰۳) و کارامید و همکاران (۲۰۰۷) برای صفت عملکرد وش پنبه واریانس GCA معنی‌دار و بالایی را بیان نمودند. همچنین طاهریان و همکاران (۱۳۸۵) برای عملکرد وش پنبه، در شرایط تنش شوری هر دو اثر GCA و SCA را معنی‌دار اعلام کردند. برای وزن وش قوزه، نتایج مشابهی توسط طارق و همکاران (۱۹۹۲) در رابطه با معنی‌دار بودن اثرات افزایشی (GCA) و اثرات غیرافزایشی و غالبیت (SCA) گزارش شد. در حالی که اکرام و همکاران (۱۹۹۳)، بسل و همکاران (۲۰۰۳) و طاهریان و همکاران (۱۳۸۵) اثر GCA و SCA را معنی‌دار اعلام کردند.

برآورد بالای $(2MS_{gca}/(2MS_{gca}+MS_{sca}))$ در صفات مورد بررسی مبین تاثیر چشمگیر اثرات افزایشی در کنترل آنها بود (۳) (Baker, 1987). تجزیه واریانس فنوتیپی به اجزای ژنوتیپی (واریانس افزایشی و غالبیت) و محیطی برای صفات مورد اندازه گیری در هر دو محیط آزمایش انجام شد (جدول ۱۱). در حالت بدون تنش در صفت ارتفاع بوته سهم واریانس افزایشی به مراتب بیشتر از واریانس غالبیت بود. در حالی که در صفت وزن وش قوزه سهم واریانس غالبیت بیشتر از واریانس افزایشی بود. همچنین در محیط تنش در مورد عملکرد وش سهم واریانس افزایشی به مراتب خیلی بیشتر از واریانس غالبیت بود در حالی که در صفت ارتفاع بوته مقدار واریانس غالبیت بیشتر از واریانس افزایشی بود. مقادیر میانگین درجه غالبیت نیز برای صفات مذکور از ۰/۲۹ تا ۲/۳۷ متغیر بود. محاسبه میانگین درجه غالبیت برای

¹ pseudo overdominance

جدول ۹- میانگین مربعات عملکرد وش و اجزای عملکرد پنبه در شرایط متفاوت محیطی

منابع تغییرات	درجه آزادی	ارتفاع بوته (cm)	درصد زودرسی (%)	تعداد قوزه	وزن قوزه (gr)	عملکرد وش (gr/plot)
محیط	۱	۸۳۰/۲۱**	۳۴۳۵/۵۶**	۲۱۱/۶۹**	۳۶۱/۶۲ ^{ns}	۷۶۸۳۱۸۲/۶۴**
تکرار	۴	۲۱۱/۷۵	۶۸/۱۶	۲۶/۷	۶۹/۵۰۲	۸۳۱۴۹۰/۴۵
ژنوتیپ	۹	۲۲۱/۵۶**	۳۴/۶۳ ^{ns}	۱۵/۴۹ ^{ns}	۳۱۰/۲۷ ^{ns}	۱۳۱۲۴۵۷/۴۶*
ژنوتیپ × محیط	۹	۵۷/۷۳ ^{ns}	۸/۷۲ ^{ns}	۴/۳۲ ^{ns}	۱۲۷/۱۳ ^{ns}	۴۵۲۱۷۴/۶۴ ^{ns}
خطا	۳۶	۲۸/۲۹	۲۳/۸۷	۱۲/۵۳	۱۸۵/۷۲	۴۵۶۴۳۷/۹۷

ns, ** و * به ترتیب عدم اختلاف معنی‌دار و اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال یک و پنج درصد

جدول ۱۰- تجزیه واریانس ترکیب پذیری صفات بر اساس روش ۲ گریفینگ (مدل II) در شرایط متفاوت محیطی

درجه آزادی	عملکرد وش (gr/plot)	ارتفاع بوته (cm)	منابع تغییرات
۳	۹۳۱۱۶۸/۸۶**	۸۳۰۰/۲۱**	ترکیب پذیری عمومی (GCA)
۶	۱۹۰۶۴۴/۳۰ ^{ns}	۲۱۱/۷۵ ^{ns}	ترکیب پذیری خصوصی (SCA)
۳	۷۲۱۲۳/۲۷ ^{ns}	۲۲۱/۵۶*	ترکیب پذیری عمومی × محیط (GCA*E)
۶	۱۹۰۰۲۵/۶۹ ^{ns}	۵۷/۷۳ ^{ns}	ترکیب پذیری خصوصی × محیط (SCA*E)
۳۶	۱۵۲۱۴۵/۹۸	۲۸/۲۹	خطا
-	۰/۹۰۷۱	۰/۹۸۵۶	$F' = 2MS_{gca} / (2MS_{gca} + MS_{sca})$

ns, ** و * به ترتیب عدم اختلاف معنی دار و اختلاف معنی دار در سطح احتمال یک و پنج درصد

جدول ۱۱- برآورد اجزای واریانس، وراثت پذیری و میانگین درجه غالبیت برای عملکرد وش و اجزای عملکرد پنبه در شرایط عادی و تنش خشکی

شرایط	صفات	میانگین درجه غالبیت	واریانس افزایشی		واریانس غالبیت		واریانس خطا		واریانس فنوتیپی		وراثت پذیری	
			مقدار	درصد	مقدار	درصد	مقدار	درصد	مقدار	درصد	مقدار	درصد
شرایط	وزن قوزه (gr)	۲/۳۷	۴۷/۹۸	۲۱/۲۵	۱۳۵/۲۸	۵۹/۹	۱۸/۸۵	۴۲/۵۶	۲۲۵/۸۲	۱۰۰	۸۱	۲۱/۲۵
عادی	ارتفاع بوته (cm)	۰/۶۹	۱۲۹/۸۶	۷۵/۱۷	۳۰/۸۱	۱۷/۸۴	۶/۹۹	۱۲/۰۸۳	۱۷۲/۷۵	۱۰۰	۹۳	۷۵
تنش	عملکرد وش (gr/plot)	۰/۲۹	۳۶۰۴۴۴/۷۹	۶۶/۰۳	۵۲۲۷۱/۸۹	۹/۵۸	۲۴/۳۹	۱۳۳۱۳۹/۱۲	۵۴۵۸۵۵/۸	۱۰۰	۷۶	۶۶
خشکی	ارتفاع بوته (cm)	۱/۴۸	۲۲/۰۴	۴۱/۷۳	۲۴	۴۵/۴۵	۱۲/۸۲	۶/۷۷	۵۲/۸۱	۱۰۰	۸۷	۴۱/۷۳

از واریانس محیطی بوده است، چرا که در تمام صفات مورد بررسی مقدار آن بالا بوده است، اما به علت انجام آزمایش در یک سال بخشی از واریانس ژنتیکی احتمالاً مربوط به واریانس اثر متقابل ژنوتیپ و محیط می‌باشد. بخشی از تفاوت در برآورد قابلیت توارث صفات می‌تواند مربوط به پیوستگی ژن‌ها باشد. طاهریان و همکاران (۱۳۸۵) نیز در بررسی‌های خود نتایج مشابهی را گزارش کردند. علیرغم این که گزینش برای عملکرد در شرایط مساعد توسط برخی از محققان و نیز گزینش مستقیم در شرایط تنش از طرف دیگر محققان تاکید شده است. ولی می‌توان چنین پیشنهاد نمود که اگر صفتی از وراثت پذیری خوبی در هر دو شرایط آزمایش برخوردار باشد، مسلماً گزینش بر اساس آن کارایی بالایی خواهد داشت (هورد، ۱۹۶۸).

به طور کلی در تحقیق حاضر، با توجه به معنی دار بودن فقط اثرات افزایشی و تخمین درجه غالبیت ۰/۲۹ برای عملکرد وش در محیط تنش خشکی می‌توان استنباط نمود که در توارث عملکرد فقط اثرات افزایشی موثر بوده‌اند. مقدار وراثت پذیری عمومی صفات فوق زیاد و از ۰/۷۳ تا ۰/۹۱ متغیر بود. درصد وراثت پذیری خصوصی صفات در حدود کم تا خیلی زیاد برآورد گردید. در حالت بدون تنش مقدار وراثت پذیری خصوصی وزن وش قوزه در حد کم (۲۱/۲۵ درصد) و مقدار وراثت پذیری خصوصی ارتفاع بوته در شرایط عادی در حد خیلی زیاد (۷۵ درصد) و برای ارتفاع بوته در شرایط تنش خشکی در حد متوسط (۴۱/۷۳ درصد) برآورد گردید. مقادیر وراثت پذیری عمومی نشان می‌دهد که اهمیت واریانس ژنتیکی به مراتب بیشتر

اجزای آن در پنبه‌های الیاف متوسط در شرایط بدون تنش و تنش شوری، مجله نهال و بذر، ج ۲۲، ش ۲: ۱۵۵-۱۴۱.

۴. عدالتی فرد ل، گالشی س، سلطانی ا، اکرم قادری ف (۱۳۸۵) نقش صفات مورفولوژیک در مقاومت به خشکی در ژنوتیپ‌های پنبه. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان. ج ۱۳، ش ۲:

5. Ahmed MF (2007) Cotton diallel crosses analysis for some agronomic traits under normal and drought conditions and biochemical genetic marker for heterosis and combining ability. Egiption J. Plant Breed., Agronomy department, Giza, Egypt, 11(1):57-73.

6. Alishah O and Ahmadikhah A (2009) The effect of drought stress on improved cotton varieties in Golestan province of Iran. International Journal of Plant Production, 3(1).

7. Aziz UR and Khan MA (1993) Genetic analysis of differences in *Gossypium hirsutum* L. crosses under faisal abad conditions. Journal of Agricultural Research, 31:153-159.

8. Baker RJ (1978) Issues in diallel analysis. Crop science, 18: 533-536.

9. Basal H and Turgut I (2003) Heterosis and combining ability for yield components and fiber quality parameters in a half diallel cotton (*G. hirsutum* L.) population. Turk journal of agriculture, 23:207-212.

10. Basal H and Unay A (2006) Water stress in cotton (*Gossypium hirsutum* L.). Ege univ. Ziraat Fak. Derd, 43(3):101-111.

11. Bhaskaran S and Ravikesavan R (2008) Combining ability analysis of related and fiber quality traits in cotton (*Gossypium hirsutum* L.) J. cotton Res. Dev, 22(1):23-27.

12. Bieloria H, Mantell A and Moreshet S (1983) Water relation of cotton. In: water deficits and plant growth, vol 7, ed. Kozdowski, T.T., pp: 49-78. New yourk. Academic press, U.S.A.

13. Bucks DA, Allen SG, Roth RL and Gardner BR (1988) Short sample cotton under micro and level-basin irrigation. Crop Science, 9: 161-176.

14. Chu CC, Honey Berry TJ and Radian JW (1995) Effect of irrigation frequency on cotton yield in short season production system. Crop Science, 35: 1069-1073.

15. Edmeads GO, Bolanos J and Lafitte HR (1989) Traditional approaches to breeding for drought resistance in cereals. In: Drought resistance in cereals, ed. Baker, F.W.G. pp: 27. ICSU press, C.A.B. International.

16. EFe L and Gencer O (1998) Inheritance of important properties in half diallel hybrid of some glandless cotton (*G. hirsutum* L.) cultivars. Proceeding of the VcRc-2. Athens, Greece. sep.6-12. pp:239-243.

17. Falconer DS (1983) Introduction to Quantitative Genetics, Second edition. Logman, Inc, NewYourk.

برای صفت وزن قوزه در محیط بدون تنش که دارای وراثت پذیرگی خصوصی نسبتاً پایینی بود و در عین حال در آن اثر غالبیت معنی‌دار نشده است، می‌توان از روش‌های اصلاحی که سلکسیون اساس آنهاست (مثل بالک)، واریته‌های سنتتیک و نیز گزینش‌های دوره‌ای استفاده کرد. در مورد صفت ارتفاع بوته در محیط تنش که وراثت پذیرگی خصوصی آن حدود ۴۱/۷ درصد برآورد شد و در آن اثرات افزایشی مهم‌تر از اثرات غالبیت بود، می‌توان از روش‌های گزینش مبتنی بر دو رگ‌گیری استفاده نمود. در حالی که برای صفت ارتفاع بوته در محیط بدون تنش که وراثت پذیرگی خصوصی آن ۹۱ درصد برآورد شد و در کنترل آن فقط اثرات افزایشی شرکت داشتند، می‌توان از گزینش مستقیم برای بهبود این صفت استفاده کرد. با توجه به معنی‌دار بودن اثرات افزایشی و معنی‌دار نبودن اثرات غیر افزایشی در عملکرد و ش در محیط تنش خشکی و عدم معنی‌دار بودن اثر متقابل G×E و تخمین وراثت پذیرگی خصوصی بالا و نیز تخمین درجه غالبیت خیلی کم برای آن می‌توان از روش‌های گزینش دوره‌ای S₁ و S₂ استفاده کرد.

در مجموع چنین می‌توان گفت که اگر عمل ژن برای تحمل به خشکی افزایشی باشد، با استفاده از آزمون‌های نسل‌های S₁ و S₂ پیشرفت خوبی حاصل خواهد شد. بنابراین با توجه به وجود اثرات افزایشی و عدم حضور اثرات غیر افزایشی بر عملکرد و ش پنبه تحت شرایط تنش خشکی در این آزمایش، بهتر است از آزمون‌های نسل‌های S₁ و S₂ برای ارزیابی والدین نسبت به تحمل به خشکی استفاده کرد.

منابع

۱. حیدری شریف آباد ح، (۱۳۸۷) استراتژی‌های کاهش خشکی در کشاورزی، دهمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج، ایران.
۲. سرمدنیا غ (۱۳۷۲) اهمیت تنش‌های محیطی در زراعت. مجموعه مقالات کلیدی اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشکده کشاورزی کرج، دانشگاه تهران.
۳. طاهریان م، سلوکی م، رضایی ع، رضانی مقدم م، سیاسر ب (۱۳۸۵) برآورد اثر ژنهای کنترل کننده عملکرد و ش و

18. Gravois kA (1994) Diallel analysis of head rice percentage, total milled rice percentage, and rough rice yield. *Crop science*, 34:42-45.
19. Gamal IA, Mohamed S, Abd-El-Halem HM and Ibrahim EMA (2009) A genetic of yield and its component of Egyptian cotton (*Gossipium hirsutum L.*) under divergent environments. *American- Eurasian J. Agric and Environ. Sci.*, 5(1):05-13.
20. Griffing B (1956) Concept of General and specific combining ability in relation to diallel crossing systems. *Australian Journal of biological sciences*, 9:463-493.
21. Hurd EA (1968) Growth of roots of seven varieties of spring wheat at high and low moisture levels. *Agronomy Journal*, 60:201-205.
22. Ikram M, Masood A and Naveed A (1993) Manipulation of combining ability and its significance in cotton (*G .hirsutum L.*). *Journal of Agricultural Research*, 31:142-152.
23. Jinks JL and Hayman BI (1953) The analysis of diallel crosses. *Maize Genetics News*, 27:48-54.
24. Leid EO (2003) Combining ability of yield and yield components in upland cotton (*Gossipium hirsutum L.*) under drought stress conditions. *World Cotton Research Conference 3, Abstracts of paper and poster presentation*. S. 33. 7. Cape Town. South Africa
25. Lukonge EP, Labuschagne MT and Herselman L (2008) combining ability for yield and fiber characteristics in Tanzanian cotton germplasm. *Euphytica*, 161:383-39-89.
26. Mayers GO and Bordelan F (1995) Inheritance of yield Components Using Variety trial data, *Proceeding of Beltwide Cotton conference*. pp. 510-513.
27. Mert M, Gencer O, Akiscan Y and Boyaci K (2003) Determination of superior parents and hybrids combinations in respect to lint yield and yield components in cotton (*G.hirsutumL.*). *Turk Journal of Agricultur*, 27:337-343.
28. Moll RH and Stuber CW (1974) Quantitative genetics: Imperical results relevant to plant breeding. *Advance in Agronomy*, 26:277-313.
29. Murtaza N, Khan AA and Qayyum A (2002) Estimation of gentic parameters and gene action for yield of seed Cotton and lint percentage in *Gossypium hirsutum L.* *Journal of Agricultural Research* ;Bahauddin Zakariya University, Multan, Pakistan, 13(2):151-159.
30. Patil BC (1995) Performance of hybrid cotton in salin soils. *INB. M. khadi. Training course for hybrid cotton seed* . Publication of institute for cotton research of IRAN. Population.
31. Pettigrew WT (2004) Moisture deficit effect on cotton lint yield, yield components and boll distribution. *Agron. J.* 96:377-383.
32. Pole SP, Kamble SK, Madrap IA and Sarang DH (2008) Dialled analysis for combining ability for seed cotton yield and its components in upland cotton(*Gossipium hirsutum L.*) *J. cotton Res. Dev*, 22(1):19-22.
33. Tariq M, Khan MA, Sadaqat HA and Jamil T (1992) Genetic component analysis in upland Cotton. *Journal of Agricultural Research*, 30:439-445.
34. Tehseen Azhar M, Khan AA and Ahmad Khan I (2005) C. Zech J. *Genet. Plant Breed.* 41(1): 23-28.
35. Zhang Y and Kang MS (1997) Diallel-SAS: A SAS program for griffings Diallel analyses .*Agronomy Journal*, 89:176-182.

